

ROTTERDAMSCH E COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.

Bureau: Hoogstraat, Wijk 10, N° 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels... f 1.— Iedere regel meer... - 0.20

's Lands Defensie.

Al hetgeen tot 's Lands verdediging in verband staat, heeft, ten allen tijde, aanspraak op de algemeene belangstelling; maar wij zeggen, gewis, niet te veel, indien wij beweren, dat de gebeurtenissen en de spanning in Europa van dien aard zijn, dat, nu meer dan ooit, de beveiliging van het grondgebied des Rijks de aandacht waardig is.

Volgens het zeer belangrijk verslag der Tweede Kamer, dat dezer dagen over dit voorstel is uitgebracht, zou men moeten onderstellen, dat hetgeen de Minister van Oorlog thans voordraagt ten eenenmale onverwacht was, en ook dat men in het onzekere verkeerde omtrent „den waren aard en de beteekenis” van het voorstel.

Wij moeten hier de belangrijke omstandigheden herinneren, waaronder, ten vorigen jare, de eerste begrooting van den nieuwen Minister van Oorlog werd aangenomen. Met afwijking van hetgeen vorige Ministers deden, legde de tegenwoordige Minister, in openbare zittingen (15 Nov. en 12 December) het defensie-stelsel bloot, dat hij was toegegaan. Met welk doel? Geenszins om eene, overigens geregtvaardigde belangstelling te bevredigen; maar om, in het votum over de Staatsbegroting, de sanctie van de Vertegenwoordiging te erlangen op zijde plannen, zooal wat betreft de inrigting van het leger en den toestand van den soldaat, als met betrekking tot onze passieve defensie-middelen.

„Ik hoop” — zeide de Minister aan het slot zijner rede van 12 Dec. jl. — „dat de Kamer zal bevinden dat ik met zoo veel „mogelijke openhartigheid heb gesproken. Ik heb „mijne plannen niet trachten te verbergen, ten einde „daarmede op een later tijdstip bij deze Vergadering „te voorschijn te komen. Het is mij niet te doen, „om, als ik het zoo mag noemen, mijn ministerieel „aanzijn te verlenen. Ik heb rondweg mijne voor- „nemens voor de toekomst kenbaar gemaakt. Wordt „deze begrooting aangenomen, dan zal ik hetgeen ik „hier heb aangekondigd zeker trachten te volbrengen. „Die buitengewone uitgaven, eenmaal afgevoerd zijnde, „zullen, naar ik vertrouw, een vrij voldoende staat „van weerbaarheid voor ons daarstellen, en voorts „ook in zóó verre gunstig werken op eene gewone „begrooting, dat dan vrij aanzienlijke uitgaven, die „nu voortdurend jaarlijks gedaan moeten worden, „zullen vervallen.” Het antwoord op deze verklaring, herhaald in de Eerste Kamer, is geweest, dat de Tweede Kamer de begrooting aannam met 40 tegen 23 stemmen, en de Eerste met algemeene, 31 stemmen.

In deze rede nu van 12 December, welke de Minister van Oorlog als zijn programma voor de toekomst beschouwde en waarop hij een votum van goedkeuring, in de stemming over zijne begrooting, vroeg, worden zeer duidelijk „de aard en de beteekenis” geschilderd van de werken, tot welker aanleg de Minister thans gelden van de Vertegenwoordiging heeft aangevraagd. Des Ministers woorden hier te herhalen komt ons voor van het uiterste gewigt te zijn.

„Op het Zuidelijk front” — zeide de Minister — „is de gewigtigste stelling 's Hertogenbosch; maar zelfs die stelling kan niet aan haar doel beantwoorden, en ze is niet veilig zoolang de Bommelerswaard niet verzeerd is. Den Bommelerswaard wil ik verzeerd hebben; ik wil de werken die noodig zijn en die ook zijn voorgesteld en reeds geprojecteerd, om de nadering tot den linker Maasoversche Crevecoeur en Heusden den vijand te onthouden, laten daarstellen. Niemand zal dit kunnen beschouwen als voortspruitende uit eene zucht om het defensie-wezen te zeer uit te breiden.

„Wat het Hollandsch-Diep betreft, het is waarschijnlijker, dat de vijand, bij een aanval op het Zuidelijk front, zich zal wenden naar de Maas tusschen 's Hertogenbosch en Grave, maar het is mogelijk, wanneer die aanval gepaard gaat met een aanval ter zee, dat de vijand ook het Hollandsch Diep zal aantasten; en aangezien nu zoodanige onderneming, indien zij gelukte, groote en nadeelige gevolgen zou hebben, zoo moet ook de toenadering tot het Hollandsch Diep betwist kunnen worden. Wij hebben ten zuiden van dien stroom de stelling van de Roode vaart in de Mark, waarvan ik vroeger gesproken heb, benevens de belangrijke stelling van de Willemstad, die ook voor onze kustdefensie zoo zeer te stade komt. Ik geloof niet, dat door die stellingen in orde te laten brengen, ik beschuldigd kan worden te veel terrein in de defensie te willen bevatten. In één woord, het stelsel, dat ik wil toepassen, is tevens in groote hoofdtrekken het stelsel van het comité van defensie.”

Hoe de Tweede Kamer, bij de herinnering aan deze woorden, thans kan vragen naar „den waren aard en de beteekenis” van de voordragt, door den Minister van Oorlog gedaan, komt ons raadslachtig voor: die voordragt is — wie zal er een ander antwoord op kunnen geven? — de eerste stap tot uitvoering van het aangekondigde plan en waarop de Minister, met zoo vele woorden, de goedkeuring der Kamers gevraagd en ook bekomen heeft.

indien men met den aanleg der werken voor het Zuiderfront zou willen wachten, totdat al de ontwerpen voor het geheele Rijk gereed waren. Het is blijkbaar, dat de eventualiteiten, die men voor het Buitenland vreest, invloed gehad hebben op den spoed, waarmede men wensch althans de defensie van ons Zuidelijk front — in ieder geval het meest bedreigde punt, — te voltooijen.

Op nieuw, evenwel, heeft de Tweede Kamer bij de beoordeeling der voordragt het geheele stelsel van defensie ter sprake gebracht, in dien zin alsof ten vorigen jare daarover niets ware voorgevallen, of beslist. Deze zaak is van zoo hoog gewigt, dat wij, in een volgend artikel, wenschen, daaromtrent onze meening te zeggen.

BUITENLAND.

ENGELAND.

LONDEN 21 Mei. — De Koningin heeft zich eergisteren, met den Prins Gemaal en de jongere leden der Koninklijke Familie, naar Osborne op het eiland Wight begeven.

— H. M. heeft den heer C. Kingsley, geestelijke te Eversly in Hampshire en schrijver der werken Alton Locke en Hypatia, tot hoogleraar in de nieuwere geschiedenis aan de Universiteit van Cambridge benoemd.

— Gisteren middag ontving graaf Derby eene deputatie van leden van het Lagerhuis en andere invloedrijke personen, wier doel was hem van zijn voornemen te doen afzien om in het Hoogerhuis eene motie tot verwerping der wet op de papierbelasting te doen. Zijn lordschap ontving deze heeren uiterst vriendelijk en luisterde met de grootste aandacht naar het hem voorgedragen adres, maar verklaarde ten slotte dat de aangevoerde beweegredenen hem in zijn besluit, om de afschaffing der belasting op het papier te bestrijden, niet hadden doen wankelen.

— Reeds is voor £ 239,950 ten behoeve der Londense groote wereldtentoonstelling van niverheid in 1862 ingeschreven, en naardien het waarborgfonds op £ 250,000 geraamd is, waartoe de Prins Gemaal belooft heeft £ 10,000 te zullen bijdragen, als anderen eerst voor £ 240,000 zouden geteekend hebben, is dat fonds nu reeds zoo goed als gevonden.

— De bokkers Tom Sayers en Heenan zijn tot eene minnelijke schikking gekomen, volgens welke zij den strijd niet hervatten zullen, terwijl ieder hunner een eeregordel langs den weg der openbare inschrijving ontving en de vroegere voor den overwinnaar bestemde eeregordel zoolang bewaard wordt tot een van hen beide dien in een nieuwen kampstrijd wint. Hiermede is dit tijdvak der geschiedenis der beschaving gesloten en het opgewonden publiek in de gelegenheid gesteld om tot kalmte te komen en zich weder met andere zaken bezig te houden.

Een dagblad van Birmingham beweert de echtheid der volgende anecdote: Toen eenigen tijd geleden ook in het Lagerhuis eene inzameling voor Tom Sayers gedaan werd, met de bijgevoegde bepaling dat niemand voor meer dan £ 1 zou intekenen, voegde lord Palmerston het lid dat zich met het aanbieden der lijst belast had en zich tot hem wendde toe: „Met het grootste genoegen. Teeken mijn naam voor £ 5 op.” „En als hem nu de opmerking gemaakt werd dat de som der intekening op £ 1 bepaald was, hervatte de eerste Minister: „Nu, dan zult gij £ 1 hebben, maar ik had veel liever £ 5 gegeven, want Sayers is een drommels dappere kerel.”

— De Observer en de Economist wedijveren in lof aan de onderneming van Garibaldi. Eerstgenoemd blad erkent wel dat zij eerder tot het gebied van den roman dan tot dat der geschiedenis behooren, maar zegt tevens dat, zoo er iemand bestaat wien men het doorzetten van eene zoodanige onderneming kan toevertrouwen, Garibaldi die man is, wiens hoogste wijsheid daarin bestaat dat hij den juiststen tijd voor een koen waagstuk kent, zoodat hetgeen bij anderen dulle roekeloosheid zijn zou, bij hem het gevolg is van rustig overleg en onbuigzame vastberadenheid. De Economist betuigt zijn genoegen over de verklaringen van lord Russell ten opzichte van Garibaldi en geloof dat zelfs de heer Whiteside en diens vrienden van de Tory-partij in dat genoegen deelen zouden, indien zij ook slechts een gedeelte der verfoeilijke gruwelen kenden, door welke het Siciliaansche volk tot den opstand gedreven is, en welke dien opstand tot een heiligen plicht maken. Engeland, zegt dat weekblad verder, mag ook zijne zedelijke schulden uit de jaren 1812 en 1848 niet vergeten en kan zich daarvan alleen kwijten door de Constitutionele zaak in Sicilië zooveel mogelijk te begunstigen. De nederlaag der Siciliaansche beweging zou overigens de gevaarlijkste gevolgen voor het Noord-Italiaansche Koninkrijk na zich slepen, door het aan een aanval eener Romeinsch-Napelsch-Oostenrijksche ligue bloot te stellen. Op al deze gronden meent de Economist, zoo eene Engelsche Regering, die de aanleggers eener inschrijving ten behoeve van Garibaldi in regten zou willen betrekken, verraad jegens de zaak der vrijheid en der beschaving plegen.

— Zoo als in der tijd gemeld is, legde Prins Alfred van Engeland, bij zijn laatst verblijf in Egypte, een bezoek bij den Onderkoning af. Kort daarna deed die Vorst de officieren van het schip Euryalus, aan welks boord de jonge Prins de reis maakte, een rijk geschenk in levensmiddelen toekomen, onder anderen 4 levende ossen, 17,490 ponden rundvleesch, 132 schapen, een groot aantal hoenders, een aanzienlijk voorraad brood, boter, thee, koffij, suiker, aardappelen, rijst, citroenen, eijeren enz.

FRANKRIJK.

PARIS 21 Mei.

(Particuliere Correspondentie.)

Er is nog steeds van niets anders sprake dan van Garibaldi en van den Siciliaanschen opstand. Intusschen is het hoogst zonderling dat men nog niet met zekerheid weet of Garibaldi zich in Sicilië, in Calabrië, in Piëmont of elders ophoudt. Wanneer echter de berichten, welke heden weder in het voordeel van de expeditie luiden, zich mogten bevestigen, zou men daaruit bijna stellig kunnen afleiden, dat Garibaldi wel degelijk te Marsala tegelijk met zijne vrijwilligers aan land is gegaan. Te midden van zoo veel tegenstrijdigs is het onmogelijk de waarheid te onderkennen en rest ons niets anders dan zoolwat de gunstige als de ongunstige tijdingen te boekstaven.

Het schijnt dat eene tweede ontmoeting heeft plaats gehad, die twee dagen heeft geduurd (15 en 16 dezer), ten gevolge waarvan de vrijwilligers naar Palermo zouden zijn opgerukt; zij zouden te Montreale, op 5 mijlen afstands van Palermo, gekampeerd zijn. Ik voor mij ben geneigd de juistheid van deze berichten, welke la Patrie mededeelt, aan te nemen, daar dit blad uit goede bronnen put.

L'Opinion Nationale, die zijne berichten over Genua ontvangt, is daarom niet onvoorwaardelijk te vertrouwen. Dit blad twijfelt niet of Garibaldi leidt zelf de expeditie; in zijne laatste berichten zegt het zelfs: „Wij hebben reden om op dit oogeblik de opstandelingen meester van Palermo te gelooven.”

Tegenovergestelde berichten komen ons toe uit Engeland. Deze bevestigen de eerste tijdingen van eene nederlaag door Garibaldi te Catalafimi geleden. Intusschen zijn de dépêches van het agentschap Reuter, die over Engeland gaan, in deze aangelegenheid reeds meer dan eens door de uitkomst gelogenstraft.

Eene andere dépêche, van vrij wat ernstiger aard, is heden bij onze Regering ontvangen. Tachtig Pauselijke gendarmes, onder bevel van den kolonel Pimodan, chef van den staf van den generaal de Lamoricière, zouden drie honderd vrijwilligers van Garibaldi aangevallen en in de pan gehakt hebben. Hun aanvoerder, de broeder van Orsini, zou bij die gelegenheid gesneuveld zijn. Orsini komt voor als aanvoerder van eene compagnie in het kader van Garibaldi's kleine leger. Men moet dus onderstellen dat hij van den hoofdtroep is gedetacheerd geworden om een inval te doen in de Romeinsche Staten. Alle brieven uit Italië stellen het Pauselijke leger en dat van Sardinië voor als op het punt om handgemeen te worden. Deze passage in het Engelsche blad de Standard schildert zeer juist den toestand: „Talrijke Oostenrijksche troepen worden zamengetrokken tusschen de Pô en de Mincio. Lamoricière haast zich zijne half geoefende recruten naar de grenzen te sturen, waar Piëmont een observatie-korps vereenigt om tegenover hen te stellen. Eene botsing kan moeijelijk uitblijven. Welligt dat men haar nog eenige weken vermijdt, maar de strijd zal vreeselijker zijn, naar mate hij langer is verschoven.”

Te Parijs begint men, behalve van de Italiaansche zaken, die aller gemoederen bezig houden, te spreken van twee amendementen, die door de heeren Darimon en Picard, leden der oppositie, in het Wetgevend Lighchaau zullen worden voorgesteld.

Een van de hoofdstukken der begrooting bevat een post voor de transportkosten der bannelingen. De heer Darimon wil voorstellen dien post te schrappen; zijn amendement zal gegrond zijn op de overweging dat de exceptionele maatregelen, welke in onrustige tijden worden genomen, niet van toepassing kunnen zijn in rustige dagen.

Bij gelegenheid der discussie over de verdedigings-middelen zal de heer E. Picard de herziening vragen van de algemeene veiligheidswet. De bedoeling der afgevaardigden is niet de opheffing te verkrijgen van de beruchte wet der verdachten; zij willen alleen de aandacht der Kamer vestigen op eene wetgeving, die niet langer van toepassing is op den tegenwoordigen binnenlandschen toestand.

De heer de la Ferrière, ex-afgevaardigde, vervolgt met een proces wegens laster een van de aanzienlijkste inwoners van het arrondissement Domfront, die veel heeft bijgedragen tot de verkiezing van den heer de Torcy. De zaak moet den 16 junij dienen.

— Dezer dagen overleed hier, in den ouderdom van 66 jaren, de heer Philippe le Bas. Na op zestienjarige leeftijd matroos geworden te zijn, trad hij later bij de Keizerlijke garde in dienst en maakte in administratieve betrekking de laatste veldtogten onder het Keizerrijk mede. Daarna verkreeg hij een post bij de prefectuur der Seine, maar verliet dien in 1820, toen Koningin Hortense hem de opvoeding van haren zoon Louis Napoleon, thans Keizer Napoleon III, toevertrouwde. In 1828 naar Frankrijk wedergekeerd, werd de heer le Bas, die zich niet ijver op de studiën had toegelegd, als licentiaat in de letteren opgenomen. Beurtelings was hij leeraar in het collegie van Saint Louis en hoofdonderwijzer aan de normaalschool. In 1838 werd hij tot lid der Akademie van opschriften en fraaije letteren gekozen. Men heeft van zijne hand verschillende uitmuntende werken over de Grieksche en Hoogduitsche letterkunde. Zijn afsterven geeft eene fauteuil in het Instituut, een hoogerleeraarszetel en den gewigtigen post van bestuurder der akademie van de Sorbonne te vervullen.

— De Toulonnais van 19 dezer meldt dat het stoomfregat Descartes, gekommandeerd door den kapitein ter zee Dangeville, ingevolge een telegrafisch bevel uit Parijs, zich des avonds ten 8 ure zeilklaar heeft gemaakt. Eene dergelijke order naar Villefranche verzonden heeft het stoomfregat Vauban, dat te Nizza gestationeerd was, zee doen kiezen. Brieven van het eskader dat bij de Hyerische eilanden geankerd

is, berigten dat al de schepen in den nacht van 16 op 17 dezer de Donauwerth van mondvoorraad enz. hebben helpen voorzien, waarna dit schip, gekommandeerd door den contre-admiraal Jehenne, den 18 dezes namiddags ten 5 ure met eene geheime en spoed vereischende zending is vertrokken. Het blad voegt er bij dat genoemde admiraal zich naar Napels begeeft ter bescherming van onze landgenooten en dat de fregatten Foudre en Descartes zich onder zijne bevelen hebben gesteld.

BELGIË.

BRUSSEL 21 Mei. — De scheuring der liberale partij alhier is thans een fait accompli, daar zij die zich bij de jongste verkiezing op nieuw hebben afgescheiden van de bestaande liberale vereeniging, nadat zij in het vorige jaar hunne kandidaten voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers tegenover de hare hadden gesteld en, gedeeltelijk althans, hadden zien zegeprelen, thans schijnen besloten te zijn tot het oprigten eener nieuwe kiesvereeniging. Terwijl, zoo als gemeld is, de heer Verhaegen zich op nieuw, en wel met jeugdig vuur, aan de bestaande Vereeniging heeft aangesloten, die door hare tegenstanders wordt beschuldigd van enkel radicalen in de Kamer te willen brengen, staan de heeren Orts, de Rongé, L. Hymans, A. Janar, V. Pirson, E. Previnaire en J. v. Volxem, allen vertegenwoordigers uit Brussel, hoven aan de lijst van hen, die hunne staatkundige vrienden tegen heden avond oproepen om mede te werken tot de oprigting eener nieuwe liberale Associatie.

ANTWERPEN 21 Mei. — De bladen Le Précurseur en Revue Commerciale zijn heden morgen in het openbaar verkocht en toegewezen aan den heer Th. Engels, directeur van den Lloyd Belge. Voor de bladen de Schelde en de Toekomst is geen bod gedaan. L'Avenir eindelijk was eenige dagen geleden uit de hand verkocht aan den heer A. Oatendirck.

DUITSCHLAND.

BERLIJN 20 Mei. — De zitting der Wetgevende Huizen, die denkelijk woensdag den 23 dezer gesloten wordt, zal dan vier maanden en elf dagen geduurd hebben. Naar de Preussische Zeitung verzekert, is de Regering niet voornemens het laatste besluit dier Huizen ten opzichte der leger-organisatie als een fait accompli te beschouwen, en daardoor de gelegenheid tot nadere overweging dezer aangelegenheid in een volgend jaar af te snijden.

— De kunstwerken in zilver, door den erfgenaam van den Egyptischen troon, Hani pacha, behuurdzoon des Sultans, in de werkplaats der gebroeders Vollgold alhier besteld, en een groot gedeelte waarvan dezer dagen over Triest is afgezonden, hebben een gezamenlijke waarde van ongeveer 150.000 daalders.

STUTTGART 19 Mei. — Gisteren voormiddag is de Grootvorst Nicolaas van Rusland hier uit Parijs aangekomen, om een bezoek aan de Koninklijke Familie te brengen, nam zijn intrek in de villa van den Kroonprins en de Kroonprinses, die de zuster van den Grootvorst is, en zal eenige dagen hier doorbrengen.

WIEN 19 Mei. — Aan de Keizerlijke hofstaf merkte men eergisteren drie Kroonpretendenten als genoodigden op, namelijk den Graaf van Chambord, den Hertog van Modena en Prins Wassa. Ook de Groothertog van Toskane wordt hier verwacht. Men zegt dat hij in voortdurende verstandhouding met zijne aanhangers te Florence staat en dat van hunne zijde een aanslag tegen de Regering aldaar wordt voorbereid, maar bijna niemand hier geloofd dat die gelukken zal, althans ieder die dat Land en zijne bewoners kent acht de toekomst der Groothertoglijke dynastie in Italië voor altijd verloren.

— De bedenkelijke wending, die de zaken in Sicilië ten gevolge der expeditie van Garibaldi nemen kunnen, heeft de Oostenrijksche Regering genoopt een eskader naar die wateren af te zenden, om in mogelijke gevallen de Oostenrijksche onderdanen in het Koninkrijk der Beide Siciliën den bijstand en de bescherming onzer marine te verzekeren. Met dit doel zijn alle te Triëst beschikbare oorlogstoombootten onder de bevelen van den schout bij nacht von Wallerstorff, die aan het hoofd der expeditie van de Novara gestaan heeft, gesteld. Hij is den 13 dezer naar Pola gereisd, om de daar liggende stoombootten met de overige te vereenigen en daarmede onverwijd naar de wateren tusschen Sicilië en Napels te stevenen.

— Uit officiële staten blijkt dat de inzameling voor het nieuwe Universiteits-gebouw te Pesth reeds over de 500.000 florijnen bedraagt. Bedenkt men hierbij hoe dertig jaren geleden het tot vestiging der Akademie gevorderd en veel geringer kapitaal alleen door de edelmoedige en ruime bijdrage van Szechenny gevonden kon worden, dan moet men erkennen dat de Hongaarsche Natie sedert dat tijdstip in vele opzichten, onder anderen in vaderlandslevende gewilligheid tot het brengen van offers, aanmerkelijk is vooruitgegaan.

ITALIË.

TURIJN 19 Mei. — Gisteren heeft de Kamer van Afgevaardigden, na eenige verkiezingen te hebben goedgekeurd, de discussie voortgezet over een voorstel om de toepassing van het Sardinsche strafboek in Lombardije uit te stellen. De Kamer is geëindigd met ten dien aanzien eene gemotiveerde orde van den dag aan te nemen, waarmede de Regering zich vooraf had vereenigd. De vraag, of Garibaldi al dan niet in zijne onderneming zal slagen, is hier natuurlijk op aller lippen, vooral ook omdat men in het eerste geval meent dat Sardinië, en meer bepaaldelijk zijn eerste Minister, door den drang der omstandigheden wel genoodzaakt zou worden, ook deze onverwachte en snelle uitbreiding der eenheid van Italië, als een bespoedigd maar natuurlijk gevolg van zijne politiek te erkennen en aan te nemen. Garibaldi, die de

ziet is der beweging, welke geheel Italië medesleept, laat de Regering van Sardinië geen rust en wanneer zijn wilslagen den Paus. wat niet onmogelijk is, eenmaal mogt bewegen Rome te verlaten, dan, zoo fluisterd men hier, zou niets de vorming van een geheel en onverdeeld Koninkrijk Italië meer in den weg staan.

Intusschen spreken de berichten uit Toskane van pogingen, door de reactionnaire partij ten gunste van de verdreven Hertogen in het werk gesteld. Voor het oogenblik ducht men evenwel nog geen ernstig gevaar van die zijde, en ofschoon bedoelde partij ijverig en handig gebruik maakt van het verschil in karakter en gevoelens, dat altijd tusschen de Piemontezzen en de bevolking van Toskane bestaan heeft, zoo kan, wanneer slechts aan de Regering rust en tijd gelaten wordt om de organisatie der nieuw aangevoren provincien tot stand te brengen, de zweem van gisting hoogstens uitloopen op de handhaving der zoo vaak besproken autonomie en administratieve onafhankelijkheid, waarin de thans tegenover elkander staande partijen elkander als in een juist midden zouden kunnen ontmoeten.

In nauw verband met de beweging der reactionnaren staat natuurlijk de houding der hooge geestelijkheid. De telegraaf heeft het bericht overgebracht der arrestatie van den bisschop van Faenza, den vicaris-generaal van Bologna, van den kardinaal Vanicelli, aartsbisschop van Ferrara en van de bisschoppen van Carpi en Modena. Men behoeft in deze maatregelen echter geenerlei willekeurige vervolging te zien van de geestelijkheid. Deze heeft de wet geschonden en wordt wegens deze overtreding van de wet vervolgd. Het verbod, door de bisschoppen uitgevaardigd om het gedachtenisfeest der afkondiging van de Grondwet kerkelijk te helpen vieren, is een vergrijp, bij de Sardische strafwet voorzien en strafbaar verklaard. De heeren bisschoppen hebben echter, ondanks hunne arrestatie, hunne prachtige paleizen kunnen blijven bewonen.

De tegenstand der geestelijkheid is, tot op zekere hoogte, te verklaren en te verschoonen in de Romagna, waar de prelaten, die gewoon waren in den Paus den vorst en den priester te gelijk te eerbiedigen, uit een beginsel van getrouwheid, eene medewerking zouden hebben kunnen weigeren, die òn met hunne staatkundige òn met hunne godsdienstige gevoelens streed. In Toskane echter gelden die redenen van verschooning niet, en juist daár is de bisschoppelijke insubordinatie het heftigst en overmoedigst geweest. De Kardinaal-aartsbisschop van Pisa heeft zelfs bevel gegeven de hoofdkerk op genoemden feestdag te sluiten en verboden de klokken te luiden. De koster, die op aandrang der bevolking dit verbod heeft overtreden, is onmiddellijk afgezet door den aartsbisschop.

Intusschen is juist deze prelaat, terwijl zijne ambt-genooten in de Emilia voor de bevoegde regtbank zijn betrokken, niet vervolgbaar, altoos wegens de beruchte autonomie, ten gevolge waarvan de Sardische strafwet nog niet in Toskane is afgekondigd.

De troepenbewegingen der garnizoenen van Livorno en Florence naar de Romeinse grenzen hebben nog al sensatie verwekt te Turijn. Men was algemeen beducht voor het eerstdaags uitbreken van een oorlog.

troepen en ambtenaren der Regering heerscht eene groote moedeloosheid. Daarentegen is de geestdrift der bevolking ten top gestegen.

De Kamer der Afgevaardigden heeft, in hare zitting van gisteren, het verdrag van Zurich met 216 tegen 16 stemmen goedgekeurd. De afgevaardigde Rosa heeft zijn rapport over het verdrag van 24 maart, op de aanhechting van Savoye en het graafschap Nizza aan Frankrijk betrekkelijk, uitgebracht. Dat rapport strekt tot goedkeuring van het verdrag.

Het Ministerie heeft aan de Kamer de wetsontwerpen voorgelegd, waarbij de invoering der wetten op de drukpers en de nationale garde in Toskane verordend wordt.

TURIJN 22 Mei.

Berigten uit Palermo, van 20 dezer des avonds, zeggen dat aldaar een gerucht in omloop was, volgens hetwelk Garibaldi te Montreal eene schitterende overwinning op de Napelsche troepen had behaald.

GENOVA 22 Mei.

Het korps van Zambianchi is den Kerkelijken Staat binnengerukt, doch door de Pauselijke troepen op de vlugt gejaagd. De gevangenen zijn voor den kolonel Pimodon, chef van den staf van Lamoricière, gebracht.

KONSTANTINOPEL 21 Mei.

De heer de Lavalette, gezant van Frankrijk, is heden door den Sultan in een plechtig gehoor ontvangen. Tot eene deputatie uit de hier wonende Fransche onderdanen heeft de heer Lavalette eene toespraak gerigt, die een zeer gunstigen invloed heeft uitgeoefend op de beurs.

LONDEN 22 Mei.

KOFFIJ. Native Ceylon 59.6 stationnair. — THEE vast; ord. Congo 17½. — SUKKER flauw, aangeboden. — RIJST prijshoofd. — SALPETER zeer vast, stijgend. — OLIJN. Raap- vaster in loco 40¾; Lijn- 28¾; Palm- 45 sh. flauw. — TALK in loco 52.6; Julij 51.6; Oct./Dec. 50.9 — TIN. Straits 129/130. — IJZER. Schotsch 52/6.

LIVERPOOL 22 Mei.

KATOEN. Heden zijn 5000 b. tot onveranderde prijzen afgedaan.

BERLIJN 22 Mei.

ROGGE flauw; per Voorjaar 47; Herfst 36¾. — RAAPOLIE per Voorjaar 108; Herfst 11½.

ANTWERPEN 21 Mei.

Oostenrijk, Metaaliek 5 pc. 49; dito Nation. 5 pc. 56¾. Spanje 1¾ pc. 35¾; dito 3 pc. 45¾.

MADRID 21 Mei.

Spanje, Oblig. 1¾ pc. 37.80; dito 3 pc. 47.80.

PARIS 22 Mei.

Frankrijk 3 pc. 69.20; dito 4½ pc. 95.40. Cred. Mob. 65.6. Spanje 1¾ pc. 36¾; dito binnenl. 3 pc. 46¾.

LONDEN 22 Mei.

De 3 pc. Geconsolideerden 94¾. Rusland 4½ pc. 97½. Spanje 1¾ pc. 37¾; dito Buitenlandsche 3 pc. 48. Portugal 3 pc. 45. Mexico 3 pc. 21¾. Holland 4½ pc. 100¾.

WENEN 22 Mei.

Oostenrijk, Metaaliek 5 pc. 68.80; dito Nationale 79.10. Wissel Londen f 133.40.

FRANKFORT 22 Mei.

Metaaliek 5 pc. 49; dito Nation. 56¾. Spanje 1¾ pc. 36¾; dito 3 pc. 44¾.

BINNENLAND. STATEN-GENERAAL.

Verhooging van Hoofdstuk X der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1860.

§ 1. Bij de overweging in de afdelingen der Tweede Kamer van het wetsontwerp tot verhooging van het Xde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het loopende dienstjaar met eene som van f 520,000, ter bestrijding van uitgaven voor te maken verdedigingswerken, alsmede voor den aanbouw van buskruidmagazijnen aan den Helder en het maken of verbeteren van inrigtingen tot huisvesting en stallen te Maastricht en Venlo, heeft men algemeen verlangd, omtrent den waren aard en de betekenis dezer voordragt nader te worden ingelicht. Onderscheidene uitdrukkingen in de Memorie van Toelichting doen er aan denken, dat de voornaamste posten op deze supplettoire begroting ten doel hebben, de Regering in staat te stellen tot het leggen van de eerste hand aan datgene, wat de Minister van Oorlog in de zitting der Tweede Kamer van den 12 december li., het groote werk der voltooiing van onze verdedigingswerken heeft genoemd. Ware die onderstelling juist, dan zou het hier den aanvang gelden van een groot werk, waarvan de kosten door hetzelfde hoofd van het Departement van Oorlog op ongeveer zes miljoen zijn begroot, en dat, naar zijne overtuiging, in 's Lands belang binnen een betrekkelijk kort aantal jaren moest worden voltooid. Maar dan bestond ook alle reden om te vragen, waarheen het toestaan van de tegenwoordige aanvraag zou kunnen leiden. Stond men hier nog slechts aan den aanvang van eene nieuwe reeks van uitgaven voor 's Lands defensie, waar zou dan het einde zijn? En zou de Kamer, indien zij de thans aangevraagde som van f 520,000 inwilligde, zich gebonden moeten achten, in de toekomst ook de sommen voor de dan uit te voeren onderdelen van het plan toe te staan?

Te meer gewigt werd aan deze vragen gehecht, omdat eenige twijfel bleef bestaan, of de tegenwoordige Minister van Oorlog, aan wiens ijver en helderheid van inzichten men anders gaarne hulde deed, met opzigt tot onze passieve verdedigingsmiddelen wel den goeden weg inslaat.

Een en ander gaf aanleiding tot het uitgaan van den wensch, dat de Kamer meer in de bijzonderheden met het thans door de Regering aangenomen defensiestelsel, met de gronden waarop het rust, en met het oordeel daarover van het comité van defensie mogt worden bekend gemaakt. Als de begroting van het Departement van Oorlog bij de Kamer behandeld wordt, is men meestal gehaast en daardoor buiten de gelegenheid om ten aanzien van een zoo veelomvattend onderwerp als dit, voor men tot eene beslissing over de begroting zelve komt, deskundigen buiten de Kamer te raadplegen of althans hun oordeel te vernemen. Het scheen allezins wenschelijk dat daaromtrent door de onderscheidene takken der wetgeving een bepaald gevoel kon worden aangenomen, hetwelk telkens terugkeernde moeijelijkheden afneef.

In eene der afdelingen meende men dan ook niet enkel op het erlangen van uitvoerige mededeelingen wegens het aangenomen defensiestelsel, maar ook op eene regeling der hoofdtrekken van dat stelsel bij de wet te moeten aandringen. Naar het oordeel van andere leden echter was het regelen van het defensiestelsel bij de wet niet zonder bezwaar. Zulk eene wet was moeijelijk van den tegenwoordigen Minister van Oorlog te verwachten, die zich tegen het vaststellen van wettelijke bepalingen omtrent de organisatie van het leger heeft verklaard. De zaak scheen ook niet volstrekt noodzakelijk.

§ 2. Ofschoon de Memorie van Toelichting daarover het stilzwijgen bewaart, waren enkele leden niet vreemd van het denkbeeld, dat althans sommige der verdedigingswerken, waarvoor bij het tegenwoordig voorstel geld wordt gevraagd, met het oog op de tot

stand te brengen spoorwegen, zouden worden aangelegd. Zij wezen daarbij op de werken te Numansdorp en aan den Helder. Meer algemeen heerschte het gevoelen, dat deze werken tot den aanleg der spoorwegen in geen verband staan. Intusschen wenschte men dan toch te weten hoe de tegenwoordige Minister van Oorlog de aanhangige spoorwegwet, met het oog op 's Lands verdediging beschouwt. Te gelijk wenschte men de zienswijze des Ministers ontwikkeld te zien omtrent de maatregelen of werken, die de doorgraving van Holland op zijn smalst en het volvoeren van den nieuwen waterweg te Rotterdam noodzakelijk maken zouden. Daar bij de tegenwoordige wet van nieuwe werken aan den Helder sprake is, zou de vraag kunnen rijzen, of bij de doorgraving van Holland op zijn smalst die werken evenzeer noodig zouden zijn als thans.

§ 4. Ook uit een bloot finantieel oogpunt bestond bij vele leden tegen de thans gedane voordragt bezwaar. Zij herinnerden, hoe sedert jaren over het hooge cijfer der begroting van het Departement van Oorlog is geklaagd, en hoe de Regering thans, wel verre van aan die klage eenigermate te gemoet te komen, op den weg is om dit cijfer al meer en meer uit te breiden. Die gestadige uitzetting der uitgaven voor 's Lands defensie was te meer zorgwekkend, nu Regeringsvoorstellen aanhangig zijn, die de strekking hebben om voor eene lange reeks van jaren alle overschotten in 's Rijks schatkist voor den aanleg van spoorwegen te besteden, en nu nog daarenboven het uitzigt bestaat, dat binnen korter of langer tijd vele miljoenen zullen worden besteed aan de waterwegen naar onze twee voornaamste koopsteden.

Aan deze klacht over de gestadige uitzetting van het cijfer van het Xde hoofdstuk der Staatsbegroting knoopte zich nog eene andere, namelijk dat die begroting steeds op eene wijze wordt ingerigt, die het ten eenen male onzeker laat, tot welk bepaald gebruik de daarop voorkomende sommen zullen dienen. Ook thans zou het, bij de gebrekkige inrigting der begroting van Oorlog, wel niet waarschijnlijk, maar toch onmogelijk zijn, dat de aangevraagde f 520,000 geheel werden uitgegeven, zonder dat het werk te Numansdorp tot stand kwam.

§ 5. Ofschoon bij de tegenwoordige wet uitsluitend over de passieve verdedigingsmiddelen gehandeld wordt, kon men niet nalaten, ook een enkel woord in 't belang onzer active, levende strijdkrachten in 't midden te brengen. In twee der afdelingen werd het gevoelen voorgestaan, dat dit belang zeer bevorderd zou worden indien het den Minister van Oorlog gelukte, zijne toezeggingen wegens de indiening der wetten op de militie en op de schutterijen binnen een kort tijdsverloop te vervullen. Te gelijk werd door onderscheidene leden op de noodzakelijkheid van het tot stand komen eener wet op de inkwartiering gewezen. Volgens loopende geruchten moet de Regering in den laatsten tijd het voornemen hebben gehad, om weder een deel onzer kavalerie ten platten lande in Noordbrabant te doen kantonneren, doch is van dit voornemen afgezien, omdat de belanghebbende gemeentebesturen in het huisvesten dier ruitery bezwaar zagen. Men weet niet, of dit gerucht waarheid behelst en wil ook het door de bedoelde gemeentebesturen gehouden gedrag geenszins misprijzen. Maar het valt toch in het oog, dat indien zoo iets gebeuren kan, de Minister van Oorlog zich onder bepaalde omstandigheden in eene onhoudbare stelling zou kunnen bevinden.

§ 6. Het besluit der Regering om het 5de regement dragonders, het zoogenaamde Limburgsche contingent uitmakende, voortaan voor goed in Limburg te vestigen, waaruit dan de aanvraag voor de stallen te Maastricht en te Venlo is voortgesprongen, heeft verre van algemeene goedkeuring gevonden en zelfs bij een aantal leden bevreesd opgewekt. In 't algemeen heeft het stelsel, om de korpsen van ons leger in die streken in garnizoen te leggen, waaruit de daartoe behorende miliciens afkomstig zijn, bij veel goeds eene bedenkelijke zijde. Maar ten aanzien van het hier bedoelde regement wegen, althans naar het oordeel der meerderheid, die bezwaren in dubbele mate. Dat regement zou blijvend gevestigd worden in eene provincie, die tot den Duitschen Bond betrekkingen heeft en daardoor ligt vervreemd worden van het Nederlandsche leger; terwijl het belang van 's Lands verdediging zoo gebiedend medebrengt, dat het daarvan een onafschiedelijk deel blijve uitmaken. Het zou gevaar kunnen loopen, een Duitsch korps te worden. Nu weet men wel, dat tegen dit nadeel groote voordeelen overstaan, zoo als meerdere gemakelijkheid der aanwerving van vrijwilligers, bezuiniging van uitgaven enz. Op die voordeelen werd thans door sommige leden, even als in het afgeloopen jaar gewezen; maar men voerde hun te gemoet, dat zij alleen in aanmerking komen wanneer Limburg voortdurend tot den Duitschen Bond moest blijven behooren. Dit nu zou men hoogst ongaarne aannemen. Integendeel blijft men van gevoelen, dat onze Regering alle geoorloofde middelen te baat behoort te nemen om de banden, die Limburg aan den Duitschen Bond hechten, los te maken. Het tegenwoordig oogenblik schijnt daarvoor niet ongunstig. In elk geval dus was het bedoelde besluit niet geheel van voorbarigheid vrij te pleiten; te meer nog daar Pruisen en andere Duitse Staten tegenwoordig op wijziging in de *Kriegsverfassung* van den Bond aandringen. Liever zou men in eene zaak van dit gewigt eene voorloopige schikking tot stand zien komen. Zonder afdoende noodzakelijkheid is het ongeraden, voor de stallen te Maastricht en te Venlo f 80,000 te besteden, terwijl er verscheidene steden in andere deelen des Lands zijn, waar men met groote kosten kavaleries-stallen heeft gebouwd, en deze, als het 5de regement dragonders in Limburg gevestigd wordt, voortdurend ledig zullen staan.

Nog een bijkomend bezwaar in het bouwen der stallen te Maastricht en te Venlo scheen daarin gelegen, dat die beide steden daardoor tot zekere hoogte op nieuw als blijvende vestingen konden worden aangemerkt; terwijl het door velen hoogst onraadzaam wordt geacht, ze als zodanig te behouden.

Naar aanleiding van een en ander wenschte men te weten, of met de thans aangevraagde f 80,000, gesteld dat het denkbeeld der Regering verwezenlijkt werd, alle kosten van huisvesting van het Limburgsche contingent bestreden zouden kunnen worden. Vooral echter vroeg men met aandrang, of ook iets naders omtrent de losmaking van Limburg van den Duitschen Bond mede te deelen is. Mededeelingen van dien aard durft men met te meer gerustheid vragen, nu Pruisen zelf er op aandrangt, dat aan de handelingen der Duitse Bondsvergadering eene meer volledige openbaarheid worde gegeven. Geheel deze zaak der betrekking met den Duitschen Bond kan niet genoeg der aandacht van de Regering aanbevolen worden.

§ 7. Te dezer gelegenheid werden ook de stappen, in den laatsten tijd door den Minister van Oorlog gedaan, besproken, om de gemeenten van het onderhoud der kazernen te ontheffen. Men is verre van die poging tot het in 't leven roepen van het hoofdbeginsel van art 187 der Grondwet te gispn; maar sommige leden meenden toch in dit opzigt zekere behoedzaamheid aan de Regering te moeten aanbevelen. De hier in aanmerking komende steden

staan in dit opzigt geenszins alle op dezelfde lijn. Daar zijn er, die tijdens de Fransche heerschappij, in verband met een bekend Keizerlijk decreet, zonder eenige opoffering, den eigendom van kazernen verkregen hebben, onder voorwaarde alleen dat die gebouwen uitsluitend tot huisvesting van troepen moesten worden gebruikt. Andere gemeenten daarentegen hebben in lateren tijd, geheel en al uit eigene middelen, kazernen gebouwd. Dat verschil van toestand mag bij de thans door den Minister van Oorlog beraamde of gemaakte schikkingen niet uit het oog verloren worden. Men wenschte daarbij te weten op welk bedrag de Minister van Oorlog de uitgave schat, die ten gevolge van het overnemen, hetzij der kazernen zelve, hetzij van het onderhoud dier gebouwen, ten laste van 's Rijks kas komen zal.

Rapporteurs zijn de heeren Lijkklama a Nyeholt, Bots, Gevers Deynoot, Dullert en van Franck.

ROTTERDAM 22 Mei.
Bij de heden ten raadhuize alhier gedane openbare aanbesteding van het afbreken van het tolhuize en den slagboom aan 's Gravenweg, nabij de Hoflaan, onder de gemeente Kralingen, is aannemer daarvan geworden L. Boers te Rotterdam, voor de som van f 19.

Onlangs werd door het departement Rotterdam der Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van nijverheid wederom eene bijeenkomst gehouden. Verder werd een rapport voorgelezen over den toestand der zilversmederijen in het departement Rotterdam, en ten slotte door een der leden eene bijdrage gegeven, naar aanleiding van berichten, ontvangen omtrent een nieuw uitgevonden werktuig; — deze bijdrage had hoofdzakelijk ten doel te betoogen dat geene kracht in de natuur verloren gaat, maar slechts in eene andere kracht wordt omgezet.

In deze vergadering werd verslag uitgebracht over een meubelstuk, vervaardigd door J. D. Schmidt, mr. schrijnwerker op de Kleine Kipstraat alhier, welk verslag gunstig luidde.

Bij Zr. Ms. besluit is aan den heer G. Brieger, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als consul der Nederlanden te Flensburg en voor het Hertogdom Sleeswijk.

Z. M. heeft goedgevonden te benoemen, in de prov. Zuidholland, om, zoo noodig, het bestuur van den Steendijkpolder te Maasland te vertegenwoordigen. A. van der Sar; tot heemraad van den polder Nieuw Bonaventura, Mookhoek en Trekdam, A. van Soest A.; in het bestuur van den polder het Nieuwe Land van Puttershoek, tot dijkgraaf O. B. 't Hooft van Benthuizen, en tot heemraden A. van Holst en J. T. Spaan; tot hoogheemraad der Vijfheerenlanden, M. Heykoop, en tot hoogheemraad van den Krimpenerwaard, C. Keesjebruggen Pats.

Men verneemt, dat het bevelhebberschap der vereenigde troepen, die in de legerplaats te Milligen in augustus en september zullen kamperen, door Z. M. is opgedragen aan den luit-gen. Duycker, inspecteur van het wapen der infanterie.

Door den Minister van Binnenlandsche Zaken zijn bij den Rijks-telegraaf de volgende telegrafisten verplaatst: de heer P. C. G. Engelbert, telegrafist 3de kl. van Amsterdam naar 's Gravenhage bij het administratief departement; de heer P. L. Mounier, telegrafist 3de kl., van Amsterdam naar 's Gravenhage; de heer D. Brugma, telegrafist 3de kl., van Rotterdam naar Amsterdam; de heeren A. Jansen en F. Stoel, leerling-telegrafisten, van 's Gravenhage naar Amsterdam, en de heer J. H. Nagel, leerling-telegrafist, van Nijmegen naar Amsterdam.

Wij zijn door het Departement van Financien in de gelegenheid gesteld tot de mededeeling van de volgende opgave van de op 15 dezer in de onderstaande entrepôts aanwezige hoeveelheden ruwe suiker: Amsterdam @ 17,879,105; Rotterdam @ 9,653,464; Schiedam @ 2,180,603; Dordrecht @ 2,202,861; Middelburg @ 4,036,941, totaal @ 35,952,074. (St. Ct.)

DEN BOMMEL 21 Mei. — Heden morgen is alhier in de haven aangespoeld een lijk, zijnde dat van een manspersoon, blijkbaar visscher van beroep geweest, en naar alle waarschijnlijkheid de persoon die volgens bericht van Moerdijk van den 14 jl. in de nabijheid der Noordschaans verdrinken is.

SCHIEDAM 22 Mei. — In de vergadering van den Gemeenteraad van heden avond werd door den voorzitter mededeeld, dat door de heeren C. J. Vaillant Junior c. s. was aangevraagd de verleende concessie tot het darstellen eener waterleiding in de gemeente.

— In het naburig Mathenesse had heden morgen een verschrikkelijk voorval plaats. Een persoon, gezeten op een met gras beladen wagen, bemerkte dat de naast hem op dien wagen liggende zis afgleed. Bij het grijpen van deze gleed ook hij van den wagen af, met het ongelukkig gevolg dat hij met de keel viel op het scherpe gedeelte der zis, waardoor hem het hoofd bijna geheel van de romp werd gesneden en hij kort daarna den geest gaf. Het ongelukkige was vader van drie kinderen en echtgenoot eener zwangere vrouw.

's GRAVENHAGE 22 Mei. — Z. K. H. de Prins van Oranje heeft f 50 doen toekomen aan de commissie tot inzameling van liefdegiften voor de nagelaten betrekkingen der in den laatsten storm omgekomen Scheveningsche visschers.

— Gedurende de afwezigheid van den luitenant-generaal Duyker, gouverneur der residentie, zijn de functiën, aan die betrekking verbonden, gedurende dien tijd opgedragen aan den generaal-majoor Wilbrenninck, bevelhebber in de 3de militaire afdeling alhier.

— Men verneemt dat het 1ste, 2de en 3de bataillon van het regement grenadiers en jagers, alhier en te Leiden in garnizoen, gedesigneerd zijn, om in de maand augustus de legerplaats te Milligen te betrekken, alsmede het muziekkorps van gemeld regement.

— Bij den Hoogen Raad der Nederlanden werd heden behandeld de zaak van D. B. P. Zuurdeeg, heelmeeester te Zierikzee, thans weder requirant van cassatie tegen een arrest van het Hof in Zeeland, waarbij hij wegens overtreding der wet op de geneeskunde was veroordeeld. Ook nu heeft de heer mr. A. de Pinto de verdediging van den requirant voorgedragen, daartoe vier middelen van cassatie bijgebracht, en geconcludeerd tot vernietiging van het beklagde arrest. Op den 29 dezer zal door den heer advocaat-generaal mr. Karseboom conclusie worden genomen.

Voorts werd door den raadheer mr. Gockings rapport uitgebracht in de zaak van H. Koopman te Hoogeveen, requirant van cassatie tegen een arrest van het Hof in Drenthe, waarbij hij wegens moedwilligen doodslag is veroordeeld tot 15 jaren tuchthuisstraf. Door den advocaat-generaal mr. Karseboom werd te kennen gegeven dat op de memorie van cassatie, door den verdediger van den veroordeelde ingediend, geen acht kon worden geslagen, als niet binnen den bij de wet bepaalden tijd ingediend, en daar ook ambtshalve geene middelen tot cassatie waren voorgekomen, concludeerde hij tot verwerping van de ingetelde voorsiening.

